

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1870 Δημοσιεύεται στην εφημερίδα «Αλήθεια» ότι το 1869 είναι έτος εισαγωγής στην Ελλάδα του ποδηλάτου, του «περιέργου τούτου και δυσκόλου άμα είδους παιδιάς και ταχυδρομίας», όπως γράφει η εφημερίδα.

1907 Ιδρύεται ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων και Βιοτεχνών (ΣΕΒ).

1979 Η 16χρονη Μπρέντα Σπένσερ σκοτώνει δύο άτομα και τραυματίζει εννέα άλλα, όταν πυροβολεί από το σπίτι της κατά της εισόδου του παρακείμενου Δημοτικού Σχολείου. Το όπλο της το είχε χαρίσει ο πατέρα της ως χριστουγεννιάτικο δώρο.

1983 Η Ελλάδα αναγνωρίζει στις γυναίκες ίσα δικαιώματα, με την αναμόρφωση του οικογενειακού δικαίου.

1999 Ο ηγέτης του ΡΚΚ Αμπνουλάχ Οσάιλάν φτάνει στην Αθήνα και διαμένει επί διήμερο παρανόμως.

2000 Την πρώτη ημέρα λειτουργίας του Μετρό της Αθήνας η χρήση του μέσου από το επιβατικό κοινό ξεπερνάει κάθε ρεκόρ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1890 Μπορίς Πάστερνακ, ρώσος συγγραφέας. Τιμήθηκε με βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1958.

1927 Λιούις Γιούρι, καναδός χημικός μηχανικός και εφευρέτης, που ανακάλυψε τις αλκαλικές μπαταρίες και τις μπαταρίες λιθίου.

1960 Γρηγόριος Ευθύμιος Λουγκάνης, διάσημος καταδύτης, υιοθετημένο τέκνο ελληνοαμερικανών γονέων.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1837 Αλ. Πούσκιν, ρώσος συγγραφέας και ποιητής.

1881 Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι, ρώσος συγγραφέας («Έγκλημα και Τιμωρία»)

1975 Ορέστης Μακρής

Ορέστης Μακρής, 1899 – 1975

ΕΣπουδαίος και δημοφιλής ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου· γνωστός από το ρόλο του «μεθύστακα», με τον οποίο σχεδόν ταυτίστηκε καλλιτεχνικά.

Ο Ορέστης Μακρής γεννήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1899 στη Χαλκίδα. Σπούδασε φωνητική μουσική στο Ωδείο Αθηνών και στα 20 του στρατεύτηκε και υπηρέτησε στη Μικρά Ασία.

Στη σκηνή πρωτοεμφανίστηκε το 1925 ως τενόρος της ελληνικής οπερέτας και μετά την παρακμή της μεταπήδησε στην επιθεώρηση το 1932. Ο Αντώνιος Βώττης του ανέθεσε το νούμερο του «μεθυσμένου», που είχε γράψει πριν από τρία χρόνια και δεν έβρισκε τον κατάλληλο ηθοποιό να το ερμηνεύσει. Διέβλεψε ότι ο Μακρής είχε υποκριτικό ταλέντο, εκτός από τη θαυμάσια φωνή του και δεν έπεσε έξω. Τραγουδώντας και παίζοντας το νούμερο «Με λεν μπεκρή» στην επιθεώρηση «Ο παπαγάλος του 1932» με τον θίασο του Σπύρου Πατρίκιου, έγινε εν μία νυκτί πρωταγωνιστής του ελαφρού θεάτρου.

Με τον καιρό τυποποιήθηκε στο ρόλο του μεθύστακα, στον οποίο έδωσε κοινωνικές διαστάσεις: «έπινε» για να ξεπεράσει τα αδιέξοδα της ζωής. Τον ίδιο χαρακτήρα ενσάρκωσε και στον κινη-

ματογράφο το 1950, στην ταινία του Γιώργου Τζαβέλλα «Ο Μεθύστακας».

Παράλληλα, έπλασε τον τύπο του συντηρητικού, γκρινιάρη και ανάποδου γέροντα, που στο βάθος κρύβει καλά αισθήματα, αλλά ταμπουρώνεται πίσω από την παραξενιά του για να επιβιώσει. Τους τύπους αυτούς απαθανάτισε ο κινηματογραφικός φακός στις ταινίες «Ο γρουσουζής» (1952), «Η κάλπικη λίρα» (1955), «Η θεία από το Σικάγο» (1957), «Το αμαξάκι» (1957), «Η κυρά μας η

μαμή» (1958), «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» (1959), «Η Χιονάτη και τα επτά γεροντοπαλιάρικα» (1960), που τον ανέδειξαν σε θεμελιωτή του νεορεαλιστικού ύφους στην υποκριτική, σύμφωνα με τον κριτικό Κώστα Γεωργουσόπουλο.

Ο Ορέστης Μακρής - ηθοποιός ευγενής, μετρημένος με σπάνιο ήθος και επαγγελματική ευσυνειδησία - πέθανε στην Αθήνα στις 29 Ιανουαρίου 1975. Η κηδεία του έγινε την επομένη στο Α' Νεκροταφείο και ήταν πάνδημη.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ο κ. Τσίπρας δεν θέλει τη συνεννόηση....

Υπήρχε μια μικρή έστω ελπίδα ότι η συζήτηση στη Βουλή θα μπορούσε να αποτελέσει την αφετηρία μιας στοιχειώδους συναίνεσης και συνεννόησης. Είναι γεγονός ότι η αντιπολίτευση, πέρα από την αναπόφευκτη κριτική που άσκησε στο κυβερνητικό σχέδιο και συγκεκριμένες προτάσεις παρουσίασε και αυτοκριτική για τα λάθη του παρελθόντος έκανε. Είναι χαρακτηριστικό ότι για πρώτη φορά ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αναγνώρισε ευθαρσώς τα λάθη και τις παραλείψεις της παράταξης του, παραπέμποντας στην αντίδραση της στη μεταρρύθμιση Γιαννίτση.

Ωστόσο ο Πρωθυπουργός όχι μόνο επέμενε να αρνείται οποιαδήποτε δική του ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση και να μεταθέτει όλες τις ευθύνες στις κυβερνήσεις του παρελθόντος, αλλά επί της ουσίας προσπάθησε να κόψει κάθε γέφυρα συνεννόησης. Συνεχίζοντας την ίδια δικαστική λογική που καλλιεργεί και πάλι κατηγορήσει τον κ. Μπ-

τισοτάκη ως φερέφωνο της τρόικας και του ΔΝΤ και ως υπονομευτή της διαπραγμάτευσης...

Προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ογκούμενες κοινωνικές αντιδράσεις στα μέτρα που προτείνει, προσπάθησε να πείσει ότι περικοπές και μειώσεις προτείνει η αντιπολίτευση, ενώ η κυβέρνηση διασφαλίζει ότι οι συντάξεις θα μείνουν αλώβητες. Το πώς θα φτάσουμε βέβαια σε ένα βιώσιμο και δίκαιο ασφαλιστικό σύστημα, όπως υποστηρίζει χωρίς περικοπές και χωρίς να θιγεί κανείς, δεν έκανε τον κόπο να το εξηγήσει...

Είναι απογοητευτικό την ώρα που οι πάντες αναγνωρίζουν πλέον ότι χωρίς μια ουσιαστική μεταρρύθμιση το ασφαλιστικό σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει, να χάνεται μια ευκαιρία στοιχειώδους τουλάχιστον συναίνεσης. Πολύ περισσότερο όταν η αντιπολίτευση αναλαμβάνει τις δικές της ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση.

Ο συνεχής πολιτικός και κοινωνικός αρνητισμός

που κυριάρχησε τις τελευταίες δεκαετίες δυστυχώς επαναλαμβάνεται για μια ακόμα φορά. Με ευθύνη της κυβέρνησης που αρνείται για τους δικούς καιροσκοπικούς λόγους την προσπάθεια συνεννόησης που τις προσφέρει η αντιπολίτευση.

Οι δυνατότητες μιας αποτελεσματικής και βιώσιμης μεταρρύθμισης στενεύουν λοιπόν και πάλι. Με δικαιολογίες και προσχήματα, με μεγάλο μέρος της κοινωνίας στους δρόμους, παγιδευόμαστε και πάλι σε μια τυφλή πολιτική σύγκρουση που αποτρέπει την αναγκαία κοινωνική και πολιτική συμφωνία που χρειάζεται.

Με αποτέλεσμα να φτάσουμε στην καλύτερη περίπτωση σε μια ακόμα προβληματική μεταρρύθμιση, που θα ξαναφέρει και πάλι το μείζον αυτό θέμα σε λίγο καιρό ξανά μπροστά μας, με χειρότερους ίσως όρους από σήμερα...

ΤΟ ΒΗΜΑ